

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ค่านิยมของคนไทยในสังคมปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาทำให้ระบบค่านิยม เปลี่ยนแปลงไป ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดอย่างหนึ่งก็คือ ค่านิยม เกี่ยวกับพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างชายหญิง โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ คือ นักเรียน นิสิต นักศึกษา จะเห็นได้ว่าการแสดงพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศกันอย่างเปิดเผย และลึกซึ้ง นับตั้งแต่การจับเนื้อต้องตัวกัน ไปจนถึงการได้เสียดกัน การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกระทำทั้งในที่ลับตาคนและในที่สาธารณะ เช่น ในสวนสาธารณะ โรงภาพยนตร์ โรงอาหาร บนรถประจำทาง หรือแม้แต่ในสถานศึกษา เป็นต้น จากสภาพดังกล่าว ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของคนรุ่นเก่า กับค่านิยมของคนรุ่นใหม่ คนรุ่นเก่าต้องการรักษาวัฒนธรรมเดิมไว้ ในขณะที่คนรุ่นใหม่เห็นคุณค่าของการเปลี่ยนแปลงตามอย่างวัฒนธรรมตะวันตก ความไม่ผสมกลมกลืนระหว่างค่านิยม หรือความไม่สมดุลย์กันของการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม จึงทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นมา โดยเฉพาะปัญหาอันเนื่องมาจากค่านิยมของคนรุ่นใหม่เกี่ยวกับพฤติกรรมความสัมพันธ์ทางเพศ ได้แก่ การตั้งครรถ์อันไม่พึงประสงค์เพราะมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง และปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างมาก

ในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรเจอร์ (1974 : 168-180) ได้กล่าวไว้ในหนังสือเพศศึกษาว่า เด็กวัยรุ่นเกือบทุกคนทั้งชายและหญิงมีการร่วมเพศกัน โดยฝ่ายชายที่รักชอบพอกับหญิงนั้นมักจะมีความรักและความต้องการทางเพศร่วมกัน เพศชายสามารถจะร่วมหลับนอนกับหญิงได้หลายคน โดยขาดความระมัดระวังตัว จึงก่อให้เกิดเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จากการร่วมเพศ ส่วนการระบาของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในเด็กวัยรุ่นนั้น เนื่องมาจากขาดความรู้ เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และ

การป้องกันตัวเอง วัคซีนมักไม่ชอบการป้องกันและไม่ชอบไปรักษาตัวกับแพทย์ การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับเชื้อโรคจากหญิงโสเภณี จากการวิจัยของชลอสครี แดง เบียม และประยงค์ ลี้มตระกูล (2526 : บทคัดย่อ) พบว่า เด็กชายช่วงอายุ 15-19 ปี เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศ ร้อยละ 52.83 ในจำนวนนี้เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงโสเภณี และบุคคลที่สำล่อนทางเพศถึงร้อยละ 85.95 และเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 16.35 จะเห็นได้ว่า อายุ 15-19 ปี เป็นเด็กที่กำลังอยู่ในวัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจากสถิติของกรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข รายงานว่ามีผู้เป็นกามโรคเพิ่มจากหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นคนเศษในปี พ.ศ. 2514 มาเป็นสามแสนห้าหมื่นคนเศษในปี พ.ศ. 2520 ในจำนวนนี้เป็นผู้มีอายุระหว่าง 15-19 ปี ประมาณแปดหมื่นคน เป็นนักเรียนอัตราค่าครองชีพสูงและมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย (ลอง ลิขิต 2521 : 3) ในปี พ.ศ. 2528 มีผู้ป่วยเป็นกามโรคจำนวน 399,080 คน (สาธารณสุข 2529 : 11) จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ป่วยกามโรคในแต่ละปีมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากและรวดเร็ว

สำหรับโรควิถีคุ้มกันบกพร่อง หรือโรคเอดส์ (AIDS) มิได้อยู่ที่ว่าเป็นโรคที่ค้นพบใหม่ แต่อยู่ที่ว่า โรคนี้ทำให้เกิดการเจ็บป่วย ทุกข์ทรมาน และอันตรายหลังจากป่วยเป็นโรคนี้แล้ว ทำให้อัตราการตายของผู้ป่วยสูงถึงร้อยละ 40-60 (รายงานเผ่าระวังโรคประจำสัปดาห์ 1985 : 138) ดังนั้นวงการแพทย์และสาธารณสุขจึงได้ให้ความสำคัญกับโรคนี้มาก โดยทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับโรควิถีคุ้มกันบกพร่องในแง่มุมต่าง ๆ และได้เห็นความสำคัญของการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคนี้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจัดให้มีการอบรมครู สุขศึกษาและจัดให้มีการเรียนการสอน เกี่ยวกับโรควิถีคุ้มกันบกพร่องขึ้นในหลักสูตรของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป (สาธารณสุข 2530 : 2) นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้ระดมให้โรควิถีคุ้มกันบกพร่อง เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความ และอาการสำคัญของโรค (รายงานเผ่าระวังโรคประจำสัปดาห์ : 1985 : 268) และจัดให้โรควิถีคุ้มกันบกพร่องเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วยอีกโรคหนึ่ง

รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ว่าเป็นปัญหาการเจ็บป่วยในอัตราสูงของประชาชนในประเทศ จึงได้บรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1-6 โดยพยายามเพิ่มจำนวนคลินิก หน่วยงาน และศูนย์ควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากขึ้น และให้มีอยู่ทั่วไปทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และทางกระทรวงศึกษาธิการ

ได้ระบุให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาเพศศึกษาและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และดังสุชาติ โสภประยูร (2525 : 178) กล่าวว่า "ความมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาในพระคัมภีร์ของครู มีความโน้มเอียงไปในทาง การสร้างเสริมคุณภาพและคุณธรรมให้แก่เด็ก โดยเน้นถึงการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ และการป้องกันไว้ก่อนเป็นการล่วงหน้า มากกว่าการที่จะต้องมาแก้ไขปัญหาในภายหลัง"

ด้วย เหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความรู้และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยมา เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ในหัวข้อเรื่องเพศศึกษา และเรื่องโรคติดต่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการตอบสนองนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 เกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาซึ่งเร่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความงอกงามทางคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพอนามัย โดยมุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 6 2530 : 4-5)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรเพศ
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนชายในโรงเรียนชาย กับนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างนักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรี กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดคณะกรรมการการศึกษา เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร เท่านั้น
2. การศึกษา เปรียบเทียบความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร ได้ทำการศึกษาเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพศของนักเรียน และประเภทของโรงเรียน เท่านั้น
3. แบบสอบถามความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สร้างขึ้น โดยมีขอบเขตครอบคลุมเนื้อหา เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ในรายวิชา พ 504 วิชาสุขศึกษา

พ 504

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยสุ่มมาจากโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดคณะกรรมการการศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยถือว่าตัวอย่างประชากรดังกล่าวเป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานครทั้งหมด
2. กลุ่มตัวอย่างประชากรทุกคนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ตั้งใจตอบแบบสอบถามด้วยความจริงใจ และถือว่าความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน เป็นเช่นนั้นจริงตามที่ตอบแบบสอบถาม

คำจำกัดความในการวิจัย

ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมด้านความสามารถในการคิด การทำความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าของนักเรียนในเรื่องเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ทัศนคติ หมายถึง ท่าทีความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อของนักเรียนต่อเรื่อง
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หมายถึง โรคที่ติดต่อกันโดยการสัมผัสกันอย่างใกล้ชิด
แต่เพียงภายนอก และโรคที่ติดต่อกันโดยการร่วมเพศในรูปแบบต่าง ๆ กัน ผู้ที่กำลังป่วยด้วย
โรคดังต่อไปนี้คือ ซิฟิลิส หนองใน แผลริมอ่อน กามโรคของต่อม และท่อน้ำเหลือง แผลกามโรค
เรื้อรังที่ขาหนีบ หนองในเทียม เริม งูสวัด ทิด โលน ขี้กลาก หูดหงอนไก่ หูดข้าวสุก และโรค
ภูมิคุ้มกันบกพร่อง (AIDS) (สาธารณสุข 2529 : 1-7)

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ปีการศึกษา 2530 ในโรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งสังกัด
กรมสามัญศึกษา และสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนชาย โรงเรียนสตรี และโรงเรียนสหศึกษา ที่เปิด
สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา และสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร